

2.

Här sitter jag och skrifer,
Den stund jag dig ej ser:
Koncepter du mig gifwer,
Men stjal dock undan fler.
I denna låda gömmes
Hwad du förtrott åt mig;
och der! — och der, — det drömmes
Hwar enda natt om dig.

3.

Välkommen! o välkommen!
Stor tack för din visst,
Kom ofta och gör om'en,
Kom! narra glädjen hit:
Han semnt sin oro röjer
I detta gömda bo;
Men, om Gosi blott dröjer,
Så ger och han sig ro.

Glädje-sånger

öfwer den

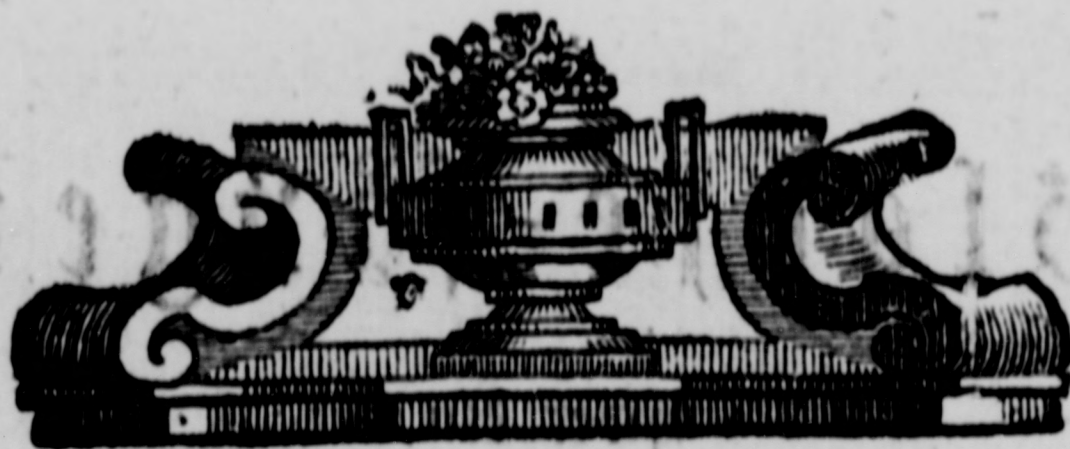
älskades återkomst:

- 1) Skynda kom att i min famn, m. m.
- 2) Saliga Timma, m. m.
- 3) Jag helsar dig, fredliga flagga m. m.
- 4) Nej, aldrig i min lefnad, m. m.

SEDERHOLM, 1824.

Tryckt i Carlsteinska Boktryckeriet.

Jag så mången aftontimma
Wandrat med dig hand i hand.
Men jag fann nu ingen hand,
Ingen vän i qvällens timma,
Der jag gick wid elfvens strand. :;

4.

Då du glad och lycklig var,
Mellan nöjets armar buren;
Glädjen, wänskapen, naturen,
Allt förnöjde dina dar:
Då för mig, som ensam var,
Intet fanns uti naturen,
Som förnöjde mina dar. :;

5.

Och med oro mången gång
Jag om dina nöjen drömde,
Tänkte wist, att du mig glömde,
Mellan lekar, dans och sång.
Men bland lekar, dans och sång
Du likwål mig icke glömde,
Fast jag drömde't någon gång. :;

6.

Nej; du har mig icke glömt:
Wäst jag den förswunna gråter,
I min famn du hastar åter,
Och mig distar lika ömt.

Synda, kom att i min famn
Lyckligt hem tillbaka sända!
Andtlig slipper jag då sända
Toma suckar till ditt namn.
Aldrig mera från min famn
Skall du fly, och jag ej sända
Toma suckar till ditt namn. :;

2.

Hvilket grymt farväl det var!
Hvilket moln min himmel höljde!
Glädjen dig på flykten följde;
Saknaden blef ensam qwar.
Grusligt detta afsked war:
Glädjen dig på flykten följde;
Sorgen blott hos mig blef qwar. :;

3.

Se'n jag gick rå elfvens strand,
Der, wid månans silfwerstrimma,

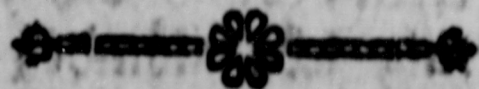
Den mig älskar lika dmt,
Och sig skyndar till mig åter,
Har wißt aldrig mig förglömt. :x

7.

Och nu är all sorg förbi!
Wid din hand och wid ditt hjerta
Glömmmer jag min lidna smärta,
Och skall åter lycklig bli.
All min sorg är nu förbi!
Wid din hand och wid ditt hjerta
Skall jag ewigt lycklig bli. :;

8.

Skynda då, att i min famn
Lycklig hem tillbaka lända.
Jag skall mer ej nödgas sända
Toma suckar till ditt namn.
Aldrig mera från min famn
Skall du fly och jag ej sända
Tomma suckar till ditt namn. :;

Saliga timma,
Slapt för den heliga wänskapens tröst!
Lyckliga stamma,
Målad af hoppet för kånliga bröst!
Tollad af älskarens stumma förtjusning,

Tollad af wänskapens halfbrutna ord,
Framgår du stön, liksom dagrandens ljusning
Helsar vår jord!

2.

Jagadt af tiden,
Glyr afwen saknadens långsamma år,
Glädjen och friden,
Framfinga stundom i lidandets spår:
Så från det moln, som, sträckt för naturen,
Uppfylldt af åsor och stormar, gått opp,
Fyller omsider den swalkande fluren
Skördarens hopp.

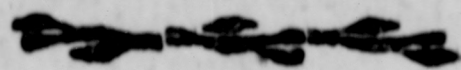
3.

Älskande hjertan!
Sålheten stönast bland stormarne ler.
Dwalet och smärtan
Bilda den njutning, som önskas af er,
Saknaden sjelf, huru gruffigt den sårar,
Ödnas så ljuf af en ärerstöld wån,
Då wi med ömhetens lyckliga tårar
Omfamna den.

4.

Widriga skiften
Utsilla fåfange förenade bröst,
Ätwen ur ariften,
Frambryter wänskapens måkriga röst.
Waknande ljuf i den älskades stöde,

Rånslan skall glömma de plågor som flytt,
Och, liksom plantan wid wårstans möte,
Eifwas på nytt.

Jag hellar dig, fredliga flåga!
Kom, wimplade stepp kom att waggas
De ålfande, flumrande tryggt; ::
O! gunga och sakta på fjärden,
Till hamnen wid slutet af werlden;
O! kom och bewinga wår flygt! ::

2.

Wi foro och foro på wågor,
Der sprungit, wid nattliga lågor,
Förslfrade fiskarne fram ::
Wi foro så söt genom ångar,
Der baddade blommorna sångar,
Der drucko wid stränderna lam. ::

3.

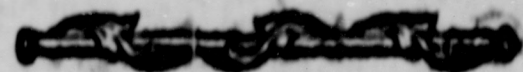
På däckat wi lekte förtroligt,
Wi hade så roligt, så rolligt,
Wi lärde åt bergen wårt namn, ::
Wi blåste på hornet i sundet,
Wi sjöngo en psalm inwid grundet,
Och jag höll min flicka i famn. ::

4.

I stuggan af hängande segel
Giod bålans omätliga spegel,
Den stjernorna dansade på; ::
Wi njöto wi njöto minuten,
Högt öfwer och himlen låg sluten,
Och jag war derinne ändå. ::

5.

Den tiden war lycklig; o! blicka
Utrådar, min rodmande flicka,
Och säg: "den war lycklig för mig!"
Då låter jag stormarna strida,
Jag sätter mig glad wid din sida,
Och far genom lifwet med dig, ::

Nej, aldrig i min lefnad
Jag haft så får wifit:
Min kammare fick trefnad,
Sen du, Soff, kom dit.
Den sol, på fönsterrutan
Hwar morgon hellar mig,
Den är jag gerna utan,
Om blott jag äger dig.